FOTBAL CAMPIONATUL REGIONAL

11 GOLURI IN CUPLAJUL BUCUREŞTEAN

4-2 (2-2) PENTRU STEAUA
ÎNTR-UN MECI ÎN CARE A DOMINAT... VIITORUL

Despre arbitraj se scrie, de obicei, la urmă, după ce cronicarii au comentat jocul echipelor. De data aceasta însă, sîntem puşi în situaţia de a vorbi întîi despre arbitrajul meciului Steaua—Viitorul. Facem acest lucru pentru că Gh. Dulea, conducătorul partidei, a „dat peste cap" acest meci care o bună bucată de vreme încintase tribunele şi se anunţa, în continuare, la fel de atractiv.

Ce s-a întîmplat ? Aşa cum era de aşteptat, întîlnirea dintre Steaua şi Viitorul a început printr-o serie de acţiuni spectaculoase ale celor două linii de atac, superioare în mod evident compartimentelor defensive. Şi golurile nu s-au lăsat prea mult aşteptate : în min. 14 publicul aplauda de-acum cel de-al treilea gol al partidei. Pe primul îl marcase în min. 5 Tătaru, care primise o excelentă pasă de la Constantin, pe cel de al doilea îl înscrisese — după numai 5 minute — Sorin Avram, în urma unei acţiuni tot atît de frumoase, iar golul al treilea, mai puţin convingător, a venit în min. 14 la un şut al lui Haidu, deviat de Hălmăgeanu în poarta lui Voinescu. Şi iată, în continuare, după o lungă perioadă de dominare a Viitorului, min. 34, în care, la un contraatac al echipei Steaua, Cacoveanu a fost faultat în careu. Arbitrul a acordat — just — lovitură de la 11 metri, transformată apoi de Constantin. La această fază, o parte dintre spectatori, „stimulaţi" şi de atitudinile nesportive ale jucătorilor de la Viitorul, care au mers pînă acolo încît au aruncat mingea în tribună (Dumitriu II), au protestat. Nu fusese fault? Ba da ! Unii au considerat însă că şi în careul advers se produsese cu un minut înainte o fază asemănătoare, la o ciocnire între Matei şi Cojocaru. De fapt însă, cel care faultase fusese... Matei (a şi cerut scuze). De aici, un joc nervos cu multe faulturi, o atmosferă de încordare, care l-a făcut pe arbitrul Gh. Dulea să-şi piardă într-atît capul, încît în min. 40, la un fault de joc al lui Raksi, să-l elimine de pe teren pe... Tomeş, care fusese simplu spectator la faza respectivă !

Urmarea ? Dintr-un meci care ne oferise pînă în acel moment poate cele mai mari satisfacţii din acest sezon — iar meritul era în special al tinerilor fotbalişti de la Viitorul — am ajuns să asistăm la un joc dezechilibrat, în care Steaua, în inferioritate numerică, s-a situat pe poziţii stricte de apărare. Firește că, în asemenea condiţiuni, partida a pierdut mult din spectaculozitate, pasionînd doar prin lupta dramatică pe care a purtat-o Steaua, pentru a stăvili asalturile repetate ale înaintaşilor de la Viitorul şi a menţine astfel scorul de 2-2, cu care s-a şi încheiat prima repriză. Pînă la urmă, Steaua a reuşit mai mult decît atît, părăsind terenul cu o victorie nesperată, fiindcă ieri echipa mai bună a fost Viitorul.

Cu deosebire, în primele 20 de minute ale partidei, Viitorul a controlat jocul, a iniţiat atacuri rapide, cu neaşteptate schimbări de direcţie, care au pus mereu în derută apărarea echipei Steaua. Renunţînd la tendinţele de joc individual manifestate în alte meciuri, fotbaliştii de la Viitorul au pus accentul pe jocul colectiv, ceea ce le-a permis să stăpînească tot terenul, să se infiltreze deseori în dispozitivul defensiv al adversarilor, remarcîndu-se Pavlovici, Sorin Avram, Matei şi Ştefănescu. Spectaculozitatea şi eficacitatea atacurilor din această perioadă au crescut datorită vitezei cu care acţionau înaintaşii Viitorului în faza de finalizare. Din acest punct de vedere, atacul echipei Steaua a fost deficitar. A pornit rapid, dar ajuns în faţa careului a apăsat parcă pe o frînă, încetinind ritmul şi dînd astfel prilej apărării Viitorului să blocheze drumul spre poartă.

In repriza a doua jocul s-a menţinut cea mai mare parte în jumătatea de teren a echipei Steaua. Raportul de cornere din această repriză — 7-1 — este elocvent. Dar iată că Viitorul, în unsprezece oameni, deşi a atacat fără răgaz, nu numai că n-a obţinut cîştig de cauză, dar a mai primit două goluri. Una dintre nedreptăţile acestui sport atît de capricios ? Intr-o măsură, da. Dar... vina nu trebuie aruncată în întregime asupra balonului, spunînd că e... rotund şi aşa mai departe. S-au întîmplat două lucruri. Pe de o parte, Viitorul a greşit, lansînd atac după atac, în faţa unei apărări super-aglomerate, fără a căuta un singur moment s-o scoată din dispozitiv prin manevre tactice, iar pe de altă parte, Voinescu a avut o „zi de aur", apărînd goluri ca şi făcute, la şuturile trase de Ştefănescu (min. 75), Matei (min. 77), Dumitriu II (min. 79) etc. etc. In faţa lui Voinescu, un bun apărător a fost Cojocaru, iar Constantin, la rîndul lui, a muncit mult în apărare. In felul acesta, Steaua a rezistat presiunii exercitate de Viitorul şi, din cele cîteva contraatacuri, a realizat două goluri. In min. 51 a înscris Raksi, primind o pasă de la Constantin (dar profitînd şi de ezitarea apărării adverse), iar în min. 82, la un corner, Crişan a înscris de la marginea careului.

Arbitrul Gh. Dulea a greşit în continuare, dezavantajînd rînd pe rînd ambele echipe, dar mai ales pe Steaua.

STEAUA : Voinescu — Hălmăgeanu, Cojocaru, Ivănescu — Jenei, Crişan — Cacoveanu, Constantin, Raksi, Tomeş, Tătaru.

VIITORUL : Adamache — Pal, Petescu, Răcelescu — Ştefănescu, Neşu — Matei, Dimitriu II, Pavlovici, Sorin Avram (Nunweiler VI), Haidu (Sorin Avram).

JACK BERARIU
AL. INOVAN

La tineret, Steaua—Viitorul 9-2 (6-2).

Dinu sare acrobatic, dar nu poate controla balonul pe care-l va degaja Soare
Foto : V. Bageac

Cu un atac mai bun, Rapid a întrecut pe Progresul: 3-2 (0-1)

Rapid începe să-şi creeze o „specialitate": aceea de a scoate mereu rezultate bune în faţa echipelor din Capitală. După ce în campionatul trecut a ocupat primul loc în clasamentul inter-bucureştean, după ce, în actualul campionat, a întrecut pe Dinamo şi a făcut meci nul cu Steaua, feroviarii au repurtat duminică în „vedeta" cuplajului de pe stadionul „23 August" o victorie la limită, dar deplin meritată, în faţa formaţiei Progresul : 3—2 (0—1). Succesul de ieri al rapidiştilor are urmări importante şi asupra clasamentului general, aducînd formaţia din Giuleşti pe o poziţie excelentă, în luptă directă pentru primul loc.

Rapid a jucat ieri mai clar decît Progresul, a atacat mai mult şi a avut, în special în repriza secundă, o superioritate evidentă.

Explicaţia principală a succesului obţinut ieri de Rapid trebuie căutat, în primul rînd, în comportarea liniilor de atac. In timp ce feroviarii au prezentat un cvintet ofensiv mai activ, mai mobil, care a căutat într-una poarta adversă şi care a găsit în repriza secundă o bună formulă de joc (Ionescu n-a mai jucat lîngă Caricaş, căutînd să-l scoată pe stoperul advers din dispozitiv şi asumîndu-şi un rol de distribuitor de mingi şi realizator în faza decisivă), atacanţii de la Progresul au făcut o figură destul de stearsă. In primul rînd, pentru că Paşcanu — un jucător cu „servici" defectuos — n-a corespuns ca centru atacant retras, rol pe care-l joacă de obicei în această echipă Smărăndescu I. Şi în al doilea rînd pentru că, după accidentarea lui Mafteuţă, înlocuitorul acestuia, Protopopescu, n-a putut să lege jocul sau să păstreze balonul nici pe de parte aşa cum o făcea Mafteuţă. Adăugînd că Olaru, după un început promiţător, a intrat în anonimat (pare nepus la punct cu pregătirea fizică) iar cele două aripi, Copil şi Baboie, s-au văzut prea puţin în joc, avem imaginea completă a slabei forţe de joc pe care a prezentat-o ieri atacul Progresului. De altfel, Progresul a contat mai mult la începutul meciului (15—20 de minute) şi în final, cînd a reuşit să reducă scorul. Prea puţin, desigur, pentru a obţine victoria sau, măcar, aprecierile spectatorilor. De altfel, partida a fost în general lentă, nu s-a jucat cu ardoarea caracteristică altor ediţii ale acestei întîlniri.

Mai pasionant a fost începutul întrecerii. Şi aceasta, mulţumită celor de la Progresul. Acţionînd cu Olaru vîrf de atac, alb-albaştrii şi-au creat două bune ocazii prin noul lor atacant. Dar, o dată şutul acestuia a întîlnit bara (min. 2) iar apoi a trecut peste poartă (min. 7). Rapid reacţionează... rapid, dar în atac Ionescu şi Dinu se încurcă reciproc şi pierd bune ocazii de gol. Primul punct este obţinut de Progresul, în min. 23, în urma unui şut de la peste 20 metri al lui Mafteuţă, care l-a surprins pe portarul feroviar. După acest gol domină Rapid, dar Georgescu şi Kraus ratează.

Imediat după reluare (min. 48), Dinu trimite o minge uşoară spre centrul careului, apărătorii Progresului ezită şi Ionescu împinge balonul în poartă. Tot Ionescu înscrie şi al doilea gol al echipei sale, reluînd cu capul, în min. 60, o centrare a lui Kraus. Victoria Repidului se conturează şi mai clar în min. 77 cînd apărătorii de la Progresul rămîn spectatori la o cursă a lui Kraus şi acesta introduce balonul în plasă cu un şut puternic. După 3 minute, Olaru înscrie spectaculos, din cădere, reducînd scorul. In ultimele minute, Progresul luptă pentru egalare dar nu cu destulă convingere. Poziţiile mai avansate acum ale apărătorilor de la Progresul permit rapidiştilor să-şi creeze încă două ocazii clare de gol, ratate însă de Ionescu (şut pe lîngă poartă, după ce trecuse prin dribling de 3 adversari) şi Năsturescu.

Arbitrul V. Drug a condus corect

RAPID : Niculescu — Lupescu, Motroc, Dan Coe — Neacşu, Langa — Năsturescu, Georgescu, Ionescu, Dinu, Kraus (min. 85 Codreanu).

PROGRESUL : Cosma (min. 51 Opanschi) — Panait, Caricaş, Soare — Ioniţă, Ştirbei — Copil, Olaru, Paşcanu, Mafteuţă (min. 31 Protopopescu), Baboie.

RADU URZICEANU

La tineret, Rapid — Progresul 3—2 (2—2).

Un meci al ratărilor: STEAGUL ROŞU — PETROLUL 2-0 (1-0)

BRAŞOV 21 (prin telefon de la trimisul nostru). Oricît ar părea de curios, Steagul roşu a cucerit azi o victorie, marcînd două goluri nu din ocaziile avute şi nici în perioadele cînd a avut superioritate teritorială. Mai mult chiar, victoria „stegarilor" cu 2—0 (1—0) asupra Petrolului a stat pînă în min. 76 sub semnul incertitudinii, pentru că ploieştenii au avut pînă la primirea celui de al doilea gol, trei situaţii favorabile.

Şi totuşi, judecînd după aspectul general al jocului, Steagul roşu a cîştigat pe merit. Golul lui Selymesi II din min. 76 a redus la minimum şansele Petrolului de a mai egala şi a pus de fapt capăt în mod practic unui meci disputat într-o alură specifică de campionat, dîrz, în care perioadele de fotbal (de un nivel acceptabil, dar nu la nivelul posibilităţilor celor două echipe) au alternat cu cele de luptă intensă.

Ceea ce a decis, în ultimă instanţă, această întîlnire a fost ritmul de joc, impetuozitatea în atac, puterea de luptă, jocul mai direct pe poartă şi eficacitatea. Şi aceste atribute le-am găsit mai mult în jocul echipei Steagul roşu, care — comparativ cu meciul cu Steaua — s-a mişcat mai bine, în ansamblu, fără să atingă însă nivelul şi randamentul obişnuit. In întîlnirea de azi, apărarea a părut penetrabilă ; în schimb atacul — cît timp a funcţionat cu cinci oameni (Meszaros l-a înlocuit în min. 67 pe Szigeti, care accidentat a trecut pe extremă) — a fost deosebit de activ, insistent şi eficace (în total 33 de şuturi, dintre care 26 pe poartă sau de puţin pe lîngă poartă).

Petrolul s-a comportat mai bine decît în meciul cu Dinamo, dar linia de atac a acţionat prea lent şi n-a insistat suficient la poartă (17 şuturi în total), mai ales în perioadele cînd echipa a avut iniţiativa.

Meciul, interesant, iar în final pasionant prin frecvenţa fazelor de poartă a avut două aspecte distincte. In prima repriză, iniţiativa a aparţinut majorităţii timpului localnicilor, care au atacat de la început într-un ritm rapid, tumultuos, cu acţiuni colective, periculoase, desfăşurate mai ales pe partea stîngă. Dar ei nu reuşesc să deschidă scorul decît în min. 29, după ce au ratat cîteva ocazii bune (printre care o bară a lui Selymesi II în min. 8) şi cînd nu se aştepta nimeni. Necula a interceptat o pasă trimisă „acasă" de Florea şi a înscris: 1—0. In această perioadă, Petrolul a avut unele situaţii favorabile prin contraatac, dar şuturile lui Dridea I şi A. Munteanu au nimerit în adversar, iar Badea a pierdut o ocazie bună pasînd în urmă, fără rost. După pauză, Steagul roşu scade ritmul de joc, iar iniţiativa trece de partea oaspeţilor, care stăpînesc mai bine mijlocul terenului însă continuă să acţioneze lent şi fără hotărîre la poartă. Pe rînd ratează A. Munteanu (min. 57), Moldoveanu (min. 59) şi mai ales Dridea I (min. 72) cînd a avut cea mai mare ocazie a meciului : scăpat singur a aruncat mingea peste Haidu ieşit din poartă, dar şi alături de poarta goală, ratînd egalarea. In plină dominare a ploieştenilor, în min. 76, Meszaros fentează doi adversari şi apoi îi pasează lui Selymesi II. Acesta pătrunde în viteză în careu şi trimite un şut năpraznic sub bară : 2—0 !

Arbitrul V. Dumitrescu Buc. a condus atent şi autoritar.

STEAGUL ROŞU : Haidu-Jenei, Postolache, Filimon (min. 60 Bărbulescu)-Campo, Szigeti (min. 67 Meszaros)-Haşoti (Szigeti), Năftănăilă, Necula, Meszaros (Haşoti), Selymesi II.

PETROLUL : Ionescu-Pahonţu, Fronea, Florea-Ivan, M. Marcel-Badea (min. 75 Cristache), Tabarcea (Badea), Dridea I, A. Munteanu, Moldoveanu.

PETRE GAŢU

La tineret : Steagul roşu-Petrolul 1—0 (0—0).

În derbiul etapei

CONSTANŢA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru). — Numeroşii spectatori prezenţi azi în tribunele stadionului din localitate au asistat la un meci dramatic, demn de fruntaşele clasamentului, Farul şi Ştiinţa Cluj, care s-au întîlnit într-un meci de rezultatul căruia depindea primul loc în clasament. Victoria a revenit pe merit localnicilor cu scorul de 4—2 (1—2). Studenţii clujeni au venit decişi să facă un joc defensiv şi să obţină astfel măcar un punct, cu care să se menţină pe locul întîi. Nici n-a început bine jocul şi cei doi mijlocaşi, Georgescu şi Mureşan, au şi făcut cîţiva paşi înapoi, ocupînd locuri în imediata apropiere a stoperului, ceea ce a dezvăluit — de la bun început — intenţiile tactice ale echipei. La mijlocul terenului, ca puncte de legătură, au jucat Popescu, Gane şi Marcu (aripă dreaptă retrasă), urmînd ca în atac să acţioneze ca vîrfuri de atac numai Adam (centru înaintaş) şi Matei (extrem stînga). Invitaţi, prin această aşezare a adversarului, să atace, constănţenii n-au ezitat nici o clipă. Stancu şi Pleşa au ocupat poziţii avansate şi conlucrînd foarte bine cu Bükössi (coordonatorul echipei în acest joc) şi cu Moroianu, au încercat să pună în valoare cele două vîrfuri de atac, Ciosescu şi Dinulescu, care ocupau poziţii în zona de finalizare.

Victorie la scor a fotbaliştilor Minerul — Crişana 4-0

LUPENI 21 (prin telefon). — *Iubitorii de fotbal din Lupeni, care au absentat de la meciul Minerul — Crişana au avut ce regreta. Formaţia gazdă a prestat un joc foarte bun şi a obţinut o victorie meritată, la scor. Echipa orădeană a încercat în prima repriză să suplinească pregătirea tehnică printr-un joc foarte dur. Urmarea ? Doi jucători de la Minerul au părăsit terenul accidentaţi (portarul Sziklai în min. 13 şi Mihaly în min. 30). La intervenţia arbitrului C. Niţescu (Sibiu), care a dat nenumărate avertismente, fotbaliştii din Oradea renunţă în repriza a doua la durităţi, fapt care permite gazdelor să preia iniţiativa. De altfel, în această repriză orădenii au trecut de centrul terenului doar de... trei ori.*

Jocul începe cu dominarea echipei locale dar primul gol este înscris abia în min. 35, de Drăgoi, care preia din vole o centrare a lui Cotroază. Ritmul jocului creşte, Minerul este acela care atacă dezlănţuit şi pune la grea încercare apărarea oaspeţilor. In repriza secundă, atacul Minerului funcţionează foarte bine, majoritatea acţiunilor ofensive se termină cu şuturi. In minutul 57, Minerul înscrie al doilea gol prin Drăgoi, care transformă un 11 metri (fundaşul Iacob a comis henţ în careu). O fază de poartă de toată frumuseţea aduce cel de-al treilea gol. Mihăilă paseză lui Staudt, care cu capul trimite mingea în bară. Mingea revine în teren şi Cotroază atent înscrie cu capul (min. 61). In continuare, oaspeţii trec prin emoţii mari, echipa gazdă ratează alte ocazii clare de gol (Staudt şi Comşa trag în bară, iar fundaşii Köszegi şi Iacob sînt nevoiţi

Ştiinţa Timişoara la pe teren propri cu Dinamo

TIMIŞOARA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru). O victorie comodă, fără emoţii, după un joc destul de anost, cu puţine faze care să pasioneze publicul — iată cum se poate rezuma succesul Ştiinţei (al cincilea — în acest campionat — pe teren propriu) în faţa dinamoviştilor băcăoani. De aceea, cei peste 12.000 de spectatori au părăsit stadionul „23 August" cu un uşor regret că jocul terminat printr-o frumoasă victorie a echipei lor favorite nu le-a oferit şi un spectacol bun.

Ştiinţa şi-a asigurat un avantaj de două goluri încă din prima repriză cînd, deşi n-a fost superioară adversarei sale, are meritul de a fi jucat mai deschis căutînd „breşe" în apărarea adversă. Dimpotrivă echipa din Bacău a arătat de la început că este venită pentru a „ciupi" un punct. Oaspeţii au închis mult jocul, n-au cedat mingea cu uşurinţă, încercînd să rezolve doar prin tripletă acţiunile de atac.

Primele minute ni-l arată pe Gram cel mai periculos atacant dinamovist. El şutează puternic din careu (min. 6) dar Urziceanu, atent, reţine. In faza imediat următoare, Manolache — lansat în careul advers — este uşor jenat de Gros. Arbitrul acordă cu prea mare uşurinţă 11 m, iar **Lereter** transformă: 1—0 (min. 6). Urmează o perioadă de joc la centru în care localnicii ratează o mare ocazie prin M. Popa care trage alături de la numai 4